

—Защо да нѣма? има и искушенія : особено кога е постъ.

Някои ставятъ калугеры *по жребы*, и още въ отечество то си сж отседены, отъ семейство то си, за калугеры. Няколко братія, по заповѣдътъ на по старитѣ въ семейство то хвърлятъ жребы кой да измоли семейнытѣ грѣхове и да моли Бога за счастье. Избраннытъ ся падѣня съ родителскы благословенія, и ст плачь и прочитане го испращятъ въ мѣнастырьтъ да ся моли. А че, и той ся моли. Такива горчиви фактове, споредъ какъ то казвѣтъ калугеритѣ, ся случвѣтъ въ юго-источнытѣ Рускы губерніи и въ казашкытѣ земи, и при това ся повтарятъ сжщитѣ сцены, които ставятъ кога испращятъ някого въ създаты. Нѣ такива калугеры на св. Горѣ сж малко.

Има и такива краювци, които дохождатъ на св. Горѣ само да получатъ име. Тамъ някъкъ си имъ е особено нуженъ иеромонашескыйтъ санъ, и ето гы съ различни дяволѣи, притворства и изумително тѣрпѣніе, дълго време тый ся мжчатъ за този санъ, и щомъ го получатъ—бѣгатъ назадъ въ отечеството си. Нѣ такива то сж и тѣ малко. Руско то духовно началство (най строго то въ свѣтътъ) гони такива (и само туй му е единствено то добро), не признава св. Горско то постригваніе и рѣкополаганіе, и такива аферисти тѣба или да ся кроятъ отъ това началство, или да ся облачатъ въ мірскы дрехы, особено ако тѣ нѣматъ законны свидѣтелства отъ грѣкытѣ духовны власти.

Подиръ нато ся издадохъ първы пѣтъ писмата на святогорець гъ, мнозина, увлечены, дадохъ горѣщы обѣщанія на Бога и додохъ на св. Горѣ да ся спасявѣтъ. То ся знае, че тѣ не намѣрихъ тука онѣзы привлекателны стѣрны, за кои то пишеше св. горецьтъ; нѣ тѣ вече ся не рѣшихъ да ся върнатъ въ отечество то си